

HAZÁM

Nekünk Hazánk van itt a Kárpátok között,
Isten által kimért örök ajándék.
Melyet harcos hőseink vére öntözött,
És épített egy akarat, egy szándék.

E nagy magyar Alföldön éljük életünket,
Százfelé szabdaltan árván reszketünk
Görnyedten cipeljük súlyos terheinket
Vállunkat feltöri a kettős keresztünk.

Szittyák népének maradék virága,
Magunkra hagyva járjuk végzetünk,
Elárult minket e romlott Európa,
Közönnyel nézi, míg lassan elveszünk.

Elvették múltunk, s rótt emlékeinket,
Irigyek, s gyávák mindig akadtak
Idegen gyártotta történelmünket,
S az Akadémián még nekik falaznak!

De nékem örökre Hazám e Szent Föld
S szittyá a népem, mely hazaérkezett.
Egykor Ősöm itt szántott, vetett, szőtt,
S a Tételnek hegyén templomot emelt.

Jöttek a véres, viharos századok,
Ködbe vész múlt és sötét a jövő,
A vén Dunán mégis mesélnek a habok,
S vigaszt nyújt nekünk fentről a Teremtő.

Hiszem, majd békecsőg köszönt e tájra,
S e megsebzett földből új élet fakad.
Solt fejedelemnek büszke városára
Szebb jövő és Magyar hajnal hasad!

2007. május

,ዕጋተላባባ ለጋዘንተም ለገንዘብ ላ ዕጋገሃብ
,ጋተጋጠጠ ላ ገንዘብ ለገ ገጠጠ ገንዘብ ጋጠጠ
,ዕጋጋጋ ላ ዕጋጋጋ ለገገገ ጋጋጋጋ ጋጋጋ ላ
.ጋጋጋጋ ላ ጋጋጋጋጋ ዕጋጋጋ ገጠጠ ገጠጠ ላ

,ገጠጠ ጋ ገጠጠ ለገጠጠ ጋጋጋ ጋጋጋ ጋጋጋ
.ጋጋጋ ጋጋጋ ገጠ ጋጋጋጋጋ ገጠጠ ጋጋጋጋ ጋ ላ
ገጠጠ ጋጋጋጋ ጋጋጋጋ ጋጋጋጋ ጋጋጋ ጋጋጋ
!ጋጋጋ ጋጋጋጋ ጋጋጋጋ ጋጋጋ ለገ ጋጋጋ ጋጋጋ

ጋጋጋ ጋጋጋጋ ጋጋጋጋ . ጋጋጋጋ

SZENT KORONÁNK

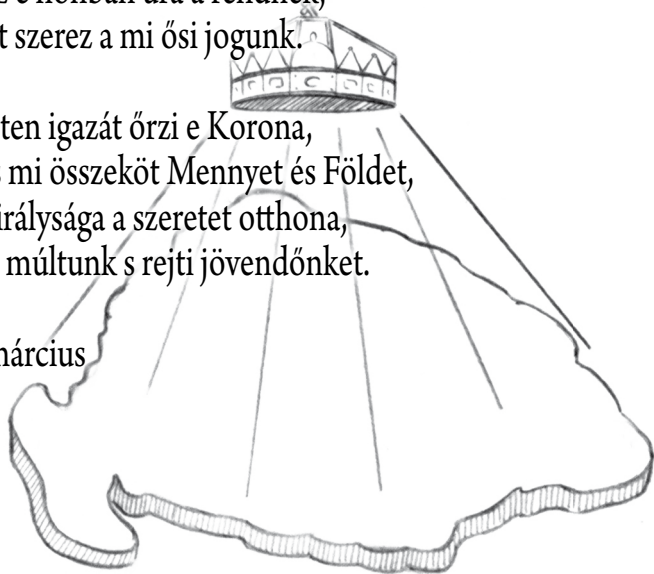
Szent Koronákra figyelj jó testvérem,
Érezd az erőt, mi belőle szétárad,
Érette folyjon szüntelen küzdelem,
Általa növekszik, ki miatta fárad.

Isten országa szépen megmintázva,
Ott vagyon benne és rajta egészen,
Egy teljes Szentírás magyarul olvasva,
Ott tükröződik a zománcképeken.

Vannak kik ma is Tőle rettegnek
Mert tudják, felkel majd újra napunk,
S Ő lesz e honban ura a rendnek,
Érvényt szerez a mi ősi jogunk.

Hisz' Isten igazát őrzi e Korona,
Kapocs mi összeköt Mennyet és Földet,
Az Ő királysága a szeretet otthona,
Hirdeti múltunk s rejti jövőnket.

2007. március

ዕንገረሰብ ገረገሶ

ያንዳንዳችን ጋራ ለእኛ ብቻ የሚገኝ ገረገሶ ገረገሶ
,ተሰማራችን ለእኛ ለእኛ ብቻ ,የእኛ ስላላ ተሰማራችን
,ያንዳንዳችን ለእኛ ለእኛ ጋራ ገረገሶ ገረገሶ
.ተሰማራችን ለእኛ ብቻ ,የእኛ ስላላ ለእኛ

,የእኛ ገረገሶ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ
,እኛ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
,የእኛ ገረገሶ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
.እኛ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ

ዕንገረሰብ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ
,ዕንገረሰብ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
,ዕንገረሰብ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
.ዕንገረሰብ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ

,ዕንገረሰብ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
,እኛ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
,ዕንገረሰብ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ
.እኛ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ ገረገሶ

የእኛ ገረገሶ ለእኛ ለእኛ ለእኛ ገረገሶ ገረገሶ . IIV**

TURULMADÁR

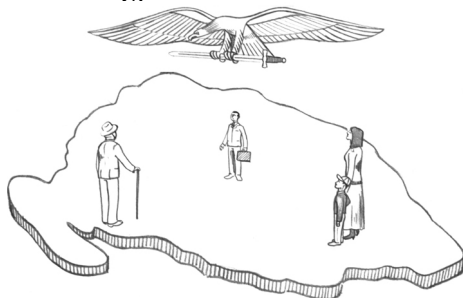
Kárpát bércek fölött hópelyhek szitálnak,
Hallom szárnycsapását ős Turulmadárnak.
Szárnycsapása felráz erdőt és vad hegyet,
Hadúr óhajára jó az égi követ.

Jó az égi követ menteni a hazát,
Karmai közt hozza Őseink Szent Kardját.
Őseink Szent Kardja megvillan az égen,
Most még szebben ragyog, mint valaha régen.

Szittya népünk felkél bénító álmából,
Székelyek jönnek messze Hargitáról,
Várják az Alföldön jászok és a kunok
Együtt egy hazáért vagyunk mi MAGYAROK!

Fényes Turulmadár vezesd hát nemzetünk,
Mert vérszívók népétől mindnyájan elveszünk.
Suhogtasd a szárnyad, hogy támadjon oly vihar,
Mely elsöpri a gonoszt, ki gyáván lelkünkbe mar.

2006. november

ÁLOMORSZÁG

Idegen vagyok e mérgezett világban,
Fáj a Föld búja és fájnak a napok.
Szívesen ülök csendes kis szobámban,
És minden fájdalmat odakünn hagyok.

Csodás képeket festek ott magamban,
Elmém ecsetje serényen dolgozik,
S hunyt szemeim vásznán szépen, lassan,
Egy új, színes ország kibontakozik.

Ez új, színes ország, mint tündérek kertje,
Mesébe illően, békés és szabad,
A szikrázó Naptól fénylik ég kékje,
És zöld mezőkön át négy folyó szalad.

Nádtetős házakban furcsa népek élnek,
Férfiak, nők és a huncut gyermekek,
Sokat kacagnak, s keveset beszélnek,
Országuk ölelik körben nagy hegyek.

Nyáját tereli künn a tarka réten,
Cifra szűrében egy ősz öreg juhász,
Kis puli csahol körülötte éppen,
S ő bajusza alól vígan furulyáz.

Takaros konyhában kendős asszonyka,
Halkan dúdolva kenyerét dagasztja,
Mellette bölcső, benne sír kisfia,
S jó testvérkéje álomba ringatja.

Az iskolában tudásszomját oltja,
Megannyi gyermek, szemükben értelem,
Ősi betűik a táblácskákra róva,
Tanár úr arcán szerető türelem.

Ünnepeken a templom is megtelik,
Ájtatos lelkek imádkoznak szépen,
Énekeikkel az Urat dicsérik,
Ki örködik fenn e hűséges népen.

Az álom elszáll, ám a remény marad:
Segít az Isten, csak hittel kell kérnünk,
Lesz még Magyarhon boldog és szabad,
Hol szeretve egymást békében élünk!

2007. november

ISTEN NÉPE

Magyar a magyarnak esküdt ellensége.
Köszönjük magunknak, ha újra elbukunk!
Elhagyta az Istent elkorcsosult népe,
Gyűlölködve vérzik kifosztott fajunk.

S még így is, fuldokolva önmagára támad,
Hatalomért, pénzért mindenre hajlandó,
Feledi a törvényt, szava ellen lázad,
Ám hatalom és pénz, minden csak mulandó.

De tudom és hiszem, hogy élni fog e nemzet!
Mert jó az ember mélyen a szíve rejtekén,
Megment az Isten majd minden igaz lelket,
S együtt leszünk véle az Ő Szent Tenyerén.

Az Ős Titkokat most is őrzik nekünk,
Táltosaink fába rótták rendre valahol,
Az Úrnak Hagyatéka várja a mi népünk,
Örök Magyarország, hol a Szeretet honol!

2007. július

